

Geachte dames, heren.

Eigenlijk is alles al wel zo'n beetje gezegd; ik sluit me oa. aan bij de reactie van de koepels.

Ook ik vind de kosten exorbitant hoog.

Daarnaast, het handboek: het is een antwoord, maar op welke vraag?

Voor de goede orde: in wat volgt heb ik het over modelvliegtuigen (met of zonder motor, ook helikopters), maar expliciet niet over drones (die dingen met vier, zes, of acht rotortjes, die in eerste instantie vooral aangeschaft werden om bij de buurvrouw in de slaapkamer te kunnen kijken). Ik heb het idee dat wat er nu opgetuigd wordt, vooral voor hen bedoeld is.

Bij modelvliegverenigingen zijn er verschillende soorten leden; ik onderscheid voor het gemak drie categorieën.

Categorie 1. Nieuw binnen de hobby en onervaren, zij moeten alles nog leren. Hun model wordt geïnspecteerd en als er dingen niet deugen, als het model niet 'luchtwaardig' is: zorgen dat het voor mekaar komt en volgende keer beter. Ze moeten het vliegen zelf nog leren, maar ook de regels zoals die op een modelvliegveld gelden (wat is het vlieggebied, niet taxiën in de pits, piloten staan bij elkaar, roepen wanneer ze gaan landen, etc.etc.). Helaas is de aanwas in deze categorie de laatste jaren niet erg groot.

Categorie 2. Al langer aan het vliegen en gebrevetteerd, ze hebben ondertussen de nodige ervaring opgedaan (ervaring = je hebt de gebruikelijke fouten gemaakt en ervan geleerd) en kunnen zichzelf prima redden. Komen soms vooral ook voor de gezelligheid: in het clubgebouw of in het zonnetje een beetje 'tegen mekaar aan zeuren'.

Categorie 3. Een (meestal wat kleinere) categorie van leden die zeer ervaren zijn, die met de wat grotere of snellere modellen vliegen, en die het leuk vinden om nieuwe, onervaren leden op te leiden zodat ook zij een brevet kunnen halen. Uiteraard zullen zij de nieuwe leden wijzen op de inhoud van het huishoudelijk reglement, voor zover dat gaat om de regels die het vlieggebeuren en de veiligheid daarvan aangaan.

Alle leden van categorie 2 en met name 3 houden categorie 1 in de gaten. Categorie 3 zal er op toezien dat een relatief onervaren lid, dat nog maar net een brevet heeft, niet zomaar overstapt op bv. een grote jet of een zwever van 8 m spanwijdte. Categorieën 2 en 3 zullen elkaar aanspreken op eventueel onveilig gedrag.

Deze indeling geldt grofweg voor alle verenigingen.

In de dagelijkse praktijk werkt dit uitstekend: ongevallen of ongelukken zijn hoogst zeldzaam. Mocht zich toch iets dergelijks of een incident voordoen, dan zal de vereniging (het bestuur) dat analyseren en daar actie op ondernemen.

Kortom: het is niet de taak van een bestuurslid 'Veiligheid' om er, met het handboek in de hand, op toe te zien dat er geen ongelukken gebeuren; het is de verantwoordelijkheid van de vereniging als geheel. Dat is ook precies zoals het nu gaat, en daar hebben we geen handboek voor nodig.

Wat er nu wordt opgetuigd is een veel te zwaar middel, dat z'n doel volledig voorbij schiet.

If it's not broken, don't fix it.

Op persoonlijke titel,

jan brilman

secretaris Roder LuchtvaartClub.